

cognovit, ut dicit Mart. tract. de jure sacerdot. p. cent. 1. casu 80. n. 33. per nulli C. de jud. & Lordinarii. C. de rei vendi. cap. 1. de cau/ p. 33. & propri. Hanc partem & opinionem tenet etiam Trentinianus l. 5. foren. q. 79. eam etiam tenet Innoc. in c. de nu. pet. ubi dicit, quod judex laicus exequitur sententiam suam in bonis clericorum eo reconvenit. Sequitur Felin. in cap. significati sub i. 4. ver. sed moderni tandem tenent &c. de offic. delegat. & t. statut ita tenere Modernos ibi per doctrinam Innocentii. Tenet etiam Joann. de Immol. in c. de muniti pet. latissime comprobant Carol. de Graffis, de effect. cler. effect. l. 1. n. 789. & 791. post Galac. Rub. fecus si executo in persona sit facienda clerici.

99 Et Barbo. ubi proxim. num. 99. respondet ad illam difficultatem quae oritur ex sua resolutione, nempe paratione judicem Ecclesiasticum in casibus quibus potest contra laicos procedere, posset etiam executionem facere in eorum bonis, cum contrarium verius sit ex iis, que Covart. in pract. quas. c. num. 2. veris. 3. cui satisfacit Barbo. dict. num. 99. in hac materia esse constitutam differentiam inter judices Ecclesiasticos, & seculares; nam seculares possunt exequi suas sententias in bonis temporalibus clericorum, & tamen Ecclesiastici non possunt suas exequi, in temporalibus laicorum. Ratio differentiae est, quia licet personae clericorum sint exempta à jurisdictione secularem, bona tamen temporalia ipsorum, cum sint in territorio regis secularis, illis subiectiuntur Felin. in c. Eccles. n. 8. de constit. c. & nos alibi latius, & ideo seculares tanquam in bonis suis in suo territorio, poterit facere executionem, qui restitueret ff. deret vind. Ecclesiastici autem 100 ultra ambitum Ecclesie, & pertinencia ad spiritualia, nullum certetur habere territorium: cap. i. c. 1. s. 1. c. 2. s. 1. c. 3. s. 1. c. 4. s. 1. c. 5. s. 1. c. 6. s. 1. c. 7. s. 1. c. 8. s. 1. c. 9. s. 1. c. 10. s. 1. c. 11. s. 1. c. 12. s. 1. c. 13. s. 1. c. 14. s. 1. c. 15. s. 1. c. 16. s. 1. c. 17. s. 1. c. 18. s. 1. c. 19. s. 1. c. 20. s. 1. c. 21. s. 1. c. 22. s. 1. c. 23. s. 1. c. 24. s. 1. c. 25. s. 1. c. 26. s. 1. c. 27. s. 1. c. 28. s. 1. c. 29. s. 1. c. 30. s. 1. c. 31. s. 1. c. 32. s. 1. c. 33. s. 1. c. 34. s. 1. c. 35. s. 1. c. 36. s. 1. c. 37. s. 1. c. 38. s. 1. c. 39. s. 1. c. 40. s. 1. c. 41. s. 1. c. 42. s. 1. c. 43. s. 1. c. 44. s. 1. c. 45. s. 1. c. 46. s. 1. c. 47. s. 1. c. 48. s. 1. c. 49. s. 1. c. 50. s. 1. c. 51. s. 1. c. 52. s. 1. c. 53. s. 1. c. 54. s. 1. c. 55. s. 1. c. 56. s. 1. c. 57. s. 1. c. 58. s. 1. c. 59. s. 1. c. 60. s. 1. c. 61. s. 1. c. 62. s. 1. c. 63. s. 1. c. 64. s. 1. c. 65. s. 1. c. 66. s. 1. c. 67. s. 1. c. 68. s. 1. c. 69. s. 1. c. 70. s. 1. c. 71. s. 1. c. 72. s. 1. c. 73. s. 1. c. 74. s. 1. c. 75. s. 1. c. 76. s. 1. c. 77. s. 1. c. 78. s. 1. c. 79. s. 1. c. 80. s. 1. c. 81. s. 1. c. 82. s. 1. c. 83. s. 1. c. 84. s. 1. c. 85. s. 1. c. 86. s. 1. c. 87. s. 1. c. 88. s. 1. c. 89. s. 1. c. 90. s. 1. c. 91. s. 1. c. 92. s. 1. c. 93. s. 1. c. 94. s. 1. c. 95. s. 1. c. 96. s. 1. c. 97. s. 1. c. 98. s. 1. c. 99. s. 1. c. 100. s. 1. c. 101. s. 1. c. 102. s. 1. c. 103. s. 1. c. 104. s. 1. c. 105. s. 1. c. 106. s. 1. c. 107. s. 1. c. 108. s. 1. c. 109. s. 1. c. 110. s. 1. c. 111. s. 1. c. 112. s. 1. c. 113. s. 1. c. 114. s. 1. c. 115. s. 1. c. 116. s. 1. c. 117. s. 1. c. 118. s. 1. c. 119. s. 1. c. 120. s. 1. c. 121. s. 1. c. 122. s. 1. c. 123. s. 1. c. 124. s. 1. c. 125. s. 1. c. 126. s. 1. c. 127. s. 1. c. 128. s. 1. c. 129. s. 1. c. 130. s. 1. c. 131. s. 1. c. 132. s. 1. c. 133. s. 1. c. 134. s. 1. c. 135. s. 1. c. 136. s. 1. c. 137. s. 1. c. 138. s. 1. c. 139. s. 1. c. 140. s. 1. c. 141. s. 1. c. 142. s. 1. c. 143. s. 1. c. 144. s. 1. c. 145. s. 1. c. 146. s. 1. c. 147. s. 1. c. 148. s. 1. c. 149. s. 1. c. 150. s. 1. c. 151. s. 1. c. 152. s. 1. c. 153. s. 1. c. 154. s. 1. c. 155. s. 1. c. 156. s. 1. c. 157. s. 1. c. 158. s. 1. c. 159. s. 1. c. 160. s. 1. c. 161. s. 1. c. 162. s. 1. c. 163. s. 1. c. 164. s. 1. c. 165. s. 1. c. 166. s. 1. c. 167. s. 1. c. 168. s. 1. c. 169. s. 1. c. 170. s. 1. c. 171. s. 1. c. 172. s. 1. c. 173. s. 1. c. 174. s. 1. c. 175. s. 1. c. 176. s. 1. c. 177. s. 1. c. 178. s. 1. c. 179. s. 1. c. 180. s. 1. c. 181. s. 1. c. 182. s. 1. c. 183. s. 1. c. 184. s. 1. c. 185. s. 1. c. 186. s. 1. c. 187. s. 1. c. 188. s. 1. c. 189. s. 1. c. 190. s. 1. c. 191. s. 1. c. 192. s. 1. c. 193. s. 1. c. 194. s. 1. c. 195. s. 1. c. 196. s. 1. c. 197. s. 1. c. 198. s. 1. c. 199. s. 1. c. 200. s. 1. c. 201. s. 1. c. 202. s. 1. c. 203. s. 1. c. 204. s. 1. c. 205. s. 1. c. 206. s. 1. c. 207. s. 1. c. 208. s. 1. c. 209. s. 1. c. 210. s. 1. c. 211. s. 1. c. 212. s. 1. c. 213. s. 1. c. 214. s. 1. c. 215. s. 1. c. 216. s. 1. c. 217. s. 1. c. 218. s. 1. c. 219. s. 1. c. 220. s. 1. c. 221. s. 1. c. 222. s. 1. c. 223. s. 1. c. 224. s. 1. c. 225. s. 1. c. 226. s. 1. c. 227. s. 1. c. 228. s. 1. c. 229. s. 1. c. 230. s. 1. c. 231. s. 1. c. 232. s. 1. c. 233. s. 1. c. 234. s. 1. c. 235. s. 1. c. 236. s. 1. c. 237. s. 1. c. 238. s. 1. c. 239. s. 1. c. 240. s. 1. c. 241. s. 1. c. 242. s. 1. c. 243. s. 1. c. 244. s. 1. c. 245. s. 1. c. 246. s. 1. c. 247. s. 1. c. 248. s. 1. c. 249. s. 1. c. 250. s. 1. c. 251. s. 1. c. 252. s. 1. c. 253. s. 1. c. 254. s. 1. c. 255. s. 1. c. 256. s. 1. c. 257. s. 1. c. 258. s. 1. c. 259. s. 1. c. 260. s. 1. c. 261. s. 1. c. 262. s. 1. c. 263. s. 1. c. 264. s. 1. c. 265. s. 1. c. 266. s. 1. c. 267. s. 1. c. 268. s. 1. c. 269. s. 1. c. 270. s. 1. c. 271. s. 1. c. 272. s. 1. c. 273. s. 1. c. 274. s. 1. c. 275. s. 1. c. 276. s. 1. c. 277. s. 1. c. 278. s. 1. c. 279. s. 1. c. 280. s. 1. c. 281. s. 1. c. 282. s. 1. c. 283. s. 1. c. 284. s. 1. c. 285. s. 1. c. 286. s. 1. c. 287. s. 1. c. 288. s. 1. c. 289. s. 1. c. 290. s. 1. c. 291. s. 1. c. 292. s. 1. c. 293. s. 1. c. 294. s. 1. c. 295. s. 1. c. 296. s. 1. c. 297. s. 1. c. 298. s. 1. c. 299. s. 1. c. 300. s. 1. c. 301. s. 1. c. 302. s. 1. c. 303. s. 1. c. 304. s. 1. c. 305. s. 1. c. 306. s. 1. c. 307. s. 1. c. 308. s. 1. c. 309. s. 1. c. 310. s. 1. c. 311. s. 1. c. 312. s. 1. c. 313. s. 1. c. 314. s. 1. c. 315. s. 1. c. 316. s. 1. c. 317. s. 1. c. 318. s. 1. c. 319. s. 1. c. 320. s. 1. c. 321. s. 1. c. 322. s. 1. c. 323. s. 1. c. 324. s. 1. c. 325. s. 1. c. 326. s. 1. c. 327. s. 1. c. 328. s. 1. c. 329. s. 1. c. 330. s. 1. c. 331. s. 1. c. 332. s. 1. c. 333. s. 1. c. 334. s. 1. c. 335. s. 1. c. 336. s. 1. c. 337. s. 1. c. 338. s. 1. c. 339. s. 1. c. 340. s. 1. c. 341. s. 1. c. 342. s. 1. c. 343. s. 1. c. 344. s. 1. c. 345. s. 1. c. 346. s. 1. c. 347. s. 1. c. 348. s. 1. c. 349. s. 1. c. 350. s. 1. c. 351. s. 1. c. 352. s. 1. c. 353. s. 1. c. 354. s. 1. c. 355. s. 1. c. 356. s. 1. c. 357. s. 1. c. 358. s. 1. c. 359. s. 1. c. 360. s. 1. c. 361. s. 1. c. 362. s. 1. c. 363. s. 1. c. 364. s. 1. c. 365. s. 1. c. 366. s. 1. c. 367. s. 1. c. 368. s. 1. c. 369. s. 1. c. 370. s. 1. c. 371. s. 1. c. 372. s. 1. c. 373. s. 1. c. 374. s. 1. c. 375. s. 1. c. 376. s. 1. c. 377. s. 1. c. 378. s. 1. c. 379. s. 1. c. 380. s. 1. c. 381. s. 1. c. 382. s. 1. c. 383. s. 1. c. 384. s. 1. c. 385. s. 1. c. 386. s. 1. c. 387. s. 1. c. 388. s. 1. c. 389. s. 1. c. 390. s. 1. c. 391. s. 1. c. 392. s. 1. c. 393. s. 1. c. 394. s. 1. c. 395. s. 1. c. 396. s. 1. c. 397. s. 1. c. 398. s. 1. c. 399. s. 1. c. 400. s. 1. c. 401. s. 1. c. 402. s. 1. c. 403. s. 1. c. 404. s. 1. c. 405. s. 1. c. 406. s. 1. c. 407. s. 1. c. 408. s. 1. c. 409. s. 1. c. 410. s. 1. c. 411. s. 1. c. 412. s. 1. c. 413. s. 1. c. 414. s. 1. c. 415. s. 1. c. 416. s. 1. c. 417. s. 1. c. 418. s. 1. c. 419. s. 1. c. 420. s. 1. c. 421. s. 1. c. 422. s. 1. c. 423. s. 1. c. 424. s. 1. c. 425. s. 1. c. 426. s. 1. c. 427. s. 1. c. 428. s. 1. c. 429. s. 1. c. 430. s. 1. c. 431. s. 1. c. 432. s. 1. c. 433. s. 1. c. 434. s. 1. c. 435. s. 1. c. 436. s. 1. c. 437. s. 1. c. 438. s. 1. c. 439. s. 1. c. 440. s. 1. c. 441. s. 1. c. 442. s. 1. c. 443. s. 1. c. 444. s. 1. c. 445. s. 1. c. 446. s. 1. c. 447. s. 1. c. 448. s. 1. c. 449. s. 1. c. 450. s. 1. c. 451. s. 1. c. 452. s. 1. c. 453. s. 1. c. 454. s. 1. c. 455. s. 1. c. 456. s. 1. c. 457. s. 1. c. 458. s. 1. c. 459. s. 1. c. 460. s. 1. c. 461. s. 1. c. 462. s. 1. c. 463. s. 1. c. 464. s. 1. c. 465. s. 1. c. 466. s. 1. c. 467. s. 1. c. 468. s. 1. c. 469. s. 1. c. 470. s. 1. c. 471. s. 1. c. 472. s. 1. c. 473. s. 1. c. 474. s. 1. c. 475. s. 1. c. 476. s. 1. c. 477. s. 1. c. 478. s. 1. c. 479. s. 1. c. 480. s. 1. c. 481. s. 1. c. 482. s. 1. c. 483. s. 1. c. 484. s. 1. c. 485. s. 1. c. 486. s. 1. c. 487. s. 1. c. 488. s. 1. c. 489. s. 1. c. 490. s. 1. c. 491. s. 1. c. 492. s. 1. c. 493. s. 1. c. 494. s. 1. c. 495. s. 1. c. 496. s. 1. c. 497. s. 1. c. 498. s. 1. c. 499. s. 1. c. 500. s. 1. c. 501. s. 1. c. 502. s. 1. c. 503. s. 1. c. 504. s. 1. c. 505. s. 1. c. 506. s. 1. c. 507. s. 1. c. 508. s. 1. c. 509. s. 1. c. 510. s. 1. c. 511. s. 1. c. 512. s. 1. c. 513. s. 1. c. 514. s. 1. c. 515. s. 1. c. 516. s. 1. c. 517. s. 1. c. 518. s. 1. c. 519. s. 1. c. 520. s. 1. c. 521. s. 1. c. 522. s. 1. c. 523. s. 1. c. 524. s. 1. c. 525. s. 1. c. 526. s. 1. c. 527. s. 1. c. 528. s. 1. c. 529. s. 1. c. 530. s. 1. c. 531. s. 1. c. 532. s. 1. c. 533. s. 1. c. 534. s. 1. c. 535. s. 1. c. 536. s. 1. c. 537. s. 1. c. 538. s. 1. c. 539. s. 1. c. 540. s. 1. c. 541. s. 1. c. 542. s. 1. c. 543. s. 1. c. 544. s. 1. c. 545. s. 1. c. 546. s. 1. c. 547. s. 1. c. 548. s. 1. c. 549. s. 1. c. 550. s. 1. c. 551. s. 1. c. 552. s. 1. c. 553. s. 1. c. 554. s. 1. c. 555. s. 1. c. 556. s. 1. c. 557. s. 1. c. 558. s. 1. c. 559. s. 1. c. 560. s. 1. c. 561. s. 1. c. 562. s. 1. c. 563. s. 1. c. 564. s. 1. c. 565. s. 1. c. 566. s. 1. c. 567. s. 1. c. 568. s. 1. c. 569. s. 1. c. 570. s. 1. c. 571. s. 1. c. 572. s. 1. c. 573. s. 1. c. 574. s. 1. c. 575. s. 1. c. 576. s. 1. c. 577. s. 1. c. 578. s. 1. c. 579. s. 1. c. 580. s. 1. c. 581. s. 1. c. 582. s. 1. c. 583. s. 1. c. 584. s. 1. c. 585. s. 1. c. 586. s. 1. c. 587. s. 1. c. 588. s. 1. c. 589. s. 1. c. 590. s. 1. c. 591. s. 1. c. 592. s. 1. c. 593. s. 1. c. 594. s. 1. c. 595. s. 1. c. 596. s. 1. c. 597. s. 1. c. 598. s. 1. c. 599. s. 1. c. 600. s. 1. c. 601. s. 1. c. 602. s. 1. c. 603. s. 1. c. 604. s. 1. c. 605. s. 1. c. 606. s. 1. c. 607. s. 1. c. 608. s. 1. c. 609. s. 1. c. 610. s. 1. c. 611. s. 1. c. 612. s. 1. c. 613. s. 1. c. 614. s. 1. c. 615. s. 1. c. 616. s. 1. c. 617. s. 1. c. 618. s. 1. c. 619. s. 1. c. 620. s. 1. c. 621. s. 1. c. 622. s. 1. c. 623. s. 1. c. 624. s. 1. c. 625. s. 1. c. 626. s. 1. c. 627. s. 1. c. 628. s. 1. c. 629. s. 1. c. 630. s. 1. c. 631. s. 1. c. 632. s. 1. c. 633. s. 1. c. 634. s. 1. c. 635. s. 1. c. 636. s. 1. c. 637. s. 1. c. 638. s. 1. c. 639. s. 1. c. 640. s. 1. c. 641. s. 1. c. 642. s. 1. c. 643. s. 1. c. 644. s. 1. c. 645. s. 1. c. 646. s. 1. c. 647. s. 1. c. 648. s. 1. c. 649. s. 1. c. 650. s. 1. c. 651. s. 1. c. 652. s. 1. c. 653. s. 1. c. 654. s. 1. c. 655. s. 1. c. 656. s. 1. c. 657. s. 1. c. 658. s. 1. c. 659. s. 1. c. 660. s. 1. c. 661. s. 1. c. 662. s. 1. c. 663. s. 1. c. 664. s. 1. c. 665. s. 1. c. 666. s. 1. c. 667. s. 1. c. 668. s. 1. c. 669. s. 1. c. 670. s. 1. c. 671. s. 1. c. 672. s. 1. c. 673. s. 1. c. 674. s. 1. c. 675. s. 1. c. 676. s. 1. c. 677. s. 1. c. 678. s. 1. c. 679. s. 1. c. 680. s. 1. c. 681. s. 1. c. 682. s. 1. c. 683. s. 1. c. 684. s. 1. c. 685. s. 1. c. 686. s. 1. c. 687. s. 1. c. 688. s. 1. c. 689. s. 1. c. 690. s. 1. c. 691. s. 1. c. 692. s. 1. c. 693. s. 1. c. 694. s. 1. c. 695. s. 1. c. 696. s. 1. c. 697. s. 1. c. 698. s. 1. c. 699. s. 1. c. 700. s. 1. c. 701. s. 1. c. 702. s. 1. c. 703. s. 1. c. 704. s. 1. c. 705. s. 1. c. 706. s. 1. c. 707. s. 1. c. 708. s. 1. c. 709. s. 1. c. 710. s. 1. c. 711. s. 1. c. 712. s. 1. c. 713. s. 1. c. 714. s. 1. c. 715. s. 1. c. 716. s. 1. c. 717. s. 1. c. 718. s. 1. c. 719. s. 1. c. 720. s. 1. c. 721. s. 1. c. 722. s. 1. c. 723. s. 1. c. 724. s. 1. c. 725. s. 1. c. 726. s. 1. c. 727. s. 1. c. 728. s. 1. c. 729. s. 1. c. 730. s. 1. c. 731. s. 1. c. 732. s. 1. c. 733. s. 1. c. 734. s. 1. c. 735. s. 1. c. 736. s. 1. c. 737. s. 1. c. 738. s. 1. c. 739. s. 1. c. 740. s. 1. c. 741. s. 1. c. 742. s. 1. c. 743. s. 1. c. 744. s. 1. c. 745. s. 1. c. 746. s. 1. c. 747. s. 1. c. 748. s. 1. c. 749. s. 1. c. 750. s. 1. c. 751. s. 1. c. 752. s. 1. c. 753. s. 1. c. 754. s. 1. c. 755. s. 1. c. 756. s. 1. c. 757. s. 1. c. 758. s. 1. c. 759. s. 1. c. 760. s. 1. c. 761. s. 1. c. 762. s. 1. c. 763. s. 1. c. 764. s. 1. c. 765. s. 1. c. 766. s. 1. c. 767. s. 1. c. 768. s. 1. c. 769. s. 1. c. 770. s. 1. c. 771. s. 1. c. 772. s. 1. c. 773. s. 1. c. 774. s. 1. c. 775. s. 1. c. 776. s. 1. c. 777. s. 1. c. 778. s. 1. c. 779. s. 1. c. 780. s. 1. c. 781. s. 1. c. 782. s. 1. c. 783. s. 1. c. 784. s. 1. c. 785. s. 1. c. 786. s. 1. c. 787. s. 1. c. 788. s. 1. c. 789. s. 1. c. 790. s. 1. c. 791. s. 1. c. 792. s. 1. c. 793. s. 1. c. 794. s. 1. c. 795. s. 1. c. 796. s. 1. c. 797. s. 1. c. 798. s. 1. c. 799. s. 1. c. 800. s. 1. c. 801. s. 1. c. 802. s. 1. c. 803. s. 1. c. 804. s. 1. c. 805. s. 1. c. 806. s. 1. c. 807. s. 1. c. 808. s.

executorem excedentem in eum fuerit res translata; poterit per eundem executorum avocare, quod quando mediante excessu, aut inordinato processu rem clericus fuit adeptus, ut postea res ipsa a clericis avocari per secularem, pro indubitate teneo; ad quod ultra supra dicta illud confidero, quoniam tunc sit talis non possidet. Enimvero quando iudex, seu executor excedendo, attentando, aut alteri, nulliter processit, juris ordinem omitendo, nec priva possefere possessione, nec illam transfert in accipientem, ut & nos exacte probavimus hac 4. part. cap. 8. de excessu de person. ad person. ver. nunc tractandum n. 100. & sic cum caret possessione, se executione rei opponere non posse, indubitanter est, ut & ibidem nos probavimus, praepos. n. 73. & 62.

Ex prefatis pendet etiam resolutio ad propositam superius difficultatem; an iudex Ecclesiasticus vim faciet inhibitionem emittere executori laico, quando in clericum possidentem rem, de cuius executione tractat, & an ab hujusmodi inhibitione appellationi interjecta non defers, vim faciat Ecclesiasticus. In quo dicendum venit, quod quando sententia lata a seculari virtualiter, aut in consequenti, aut secundario prejudicatur clero possefieri ex natura rei, & iudicij; tunc non poterit inhibere executori, secus autem quando sit natura virtualiter, nec in consequenti, clericis possefieri non citato minime preudicatur sententia, quia tunc sicut non poterit secularis exequi in clericum, ita nec vis fieri inhibebit, quae resolutio reor & aperte colligetur ex Mar. Anton. Genneni, superius pro contraria parte precedentis difficultati allegato, in praxi Curia Neapo. Archieps. cap. 2. per totum, dum concedit inhibitionem, quando iudex secularis non potest exequi adversum rem clerici, & sic recte sequitur per argumentum a contrario sensu, & a ratione cessante, (in qua se fundat) quod ubi potest secularis exequi, minus poterit Ecclesiasticus iudex inhibere, tunc namque potest inhiberi secularis, cum procedere in causa contra clericum non potest, late per Lancel. de attent. 2. part. c. 20. in præfatione à n. 77. late etiam Mandos. de inhibit. q. 10. usque ad q. 14. benè Mart. de iuris. 2. part. cap. 42. per tot. ubi etiam tractat; an, & quando appellatio ab inhibitione, vel eius revocatoria amovert impedimentum judicii laico inhibitione, ut de cetero queat in causa libere procedere.

134 Sed haec resolutio indubitanter procedit, quando secularis, qui potest exequi, profecti jam executionem incipi, an autem idem erit, ubi iudex Ecclesiasticus prævenienter inhibitionem nondum incipiente seculari, magna est difficultas, ex eo quod dicit Prosper Farin. in præl. crimin. tom. 1. quest. 8. sub n. 25. ver. sublimata secundo, cum Gerard. singul. 96. post Bald. Butt. & alios quos ibi referendo sequitur, nempe, iudicem secularium de questione facti rei spiritualium incidenti posse cognoscere, nisi quando iudex Ecclesiasticus inhibuerit iudicii seculari, ne se intromitteret in questione spirituali, etiam super facto factio confidente, nam si haec inhibitione emanasset immediata, & anteaquam iudex laicus inciperet cognoscere super illa facti questione, non potest se in ea amplius intrrompere, & ideo esse cautelam (dicit ille Farin.) ut oblate incidenti super spirituali causa questione, etiam facti coram seculari iudice, is, cuius interest, statim Ecclesiasticus iudicem adest, ab eoque petat, ut illius questionis cognitionem assumat, laicumque inhibeat, qua emanata inhibitione, anteaquam iudex laicus de causa cognoscere incipiat, illi terminanda erit per iudicem Ecclesiasticum, & non seculariem; quam difficultatem ulterius non dispicio, cum defelius calamis longam examinationem jam non patiar.

135 Nunc autem quasi potest, an excessus repositus effectus suos extendat ad fructus perceptos per posse-

sorem rei, de cuius repositione, & restitutione tractatur, etiam si in sententia revocatoria executionis de

137

eis nulla facta sit mentio. Et videtur quod non, quia sententia ad non expresa non operatur, cum sit ultra triplex juris, ut capitulus superioribus latè diximus. Et quia justè possidet, qui auctore Pratore possidet; i jure posse fidei, de acquir. poss. & cum vigore sententia iudicis possidet, bona fidei possefieri iudicatur, quo casu suos facit fructus, nec tenetur ad ejus restitutionem, iuxta text. in l. 4. §. fin. ff. finit. regund. §. si quis à non Dominio, insit. de rerum divi. de bona fidei emptor. eff. de acquir. rer. domi. Curt. Senior. consil. 71. Affl. dec. 288. num. 2. & post alios Boëtius consil. 85. sub n. 13. Petr. Surd. consil. 115. num. 1. ubi subdit: enim quod possiderit fine titulo, vel cum titulo invalido, i. qualitatem in fine acquir. rer. domi. Men. de recuper. rem. 15. n. 582. alios allegans, que conclusio procedit, etiam si sententia, cuius occasione quis possidebat, reducatur ad irritum, ut tenet Boëtius d. consil. 95. n. 24.

Sed contrarium sententiam, & opinionem longe de iure veriore, recipioremque exissimo: imò quod sententia, aut executione irrita, & revocata, cuius causa, & contemplatione quis possidebat, rem cum fructibus restituere teneatur. Quod probatur, quia quando titulus sui natura est refolubilis, facta resolutione, res cum fructibus interior perceptis restituuntur, i. qui cum emit. in prin. l. item quod dictum est. I. Imperator. ff. de in diem adj. l. is qui §. si fundus. ff. quod ei au clam. l. fin. ff. de iure fief. l. 1. §. 1. & l. quod finalit. in fin. junct. l. cum autem. §. cum reabieretur, ff. de adlit. edic. I. leg. ff. de leg. commis. l. cum quis. & ibi Ang. & Alex. ff. de conject. ob causam, l. videtur. & item & indebitum, & duob. seqq. ff. de usur. l. ubi Ang. Paul. & Alex. Cde. iis quib. ut indic. & voluit gl. in l. sumptis causa donat. & ibi B. ff. de dona. causa mor. Bald. in l. ult. de iust. & fruct. leg. & conf. 294. donatio causa mori. in pr. l. 3. Panorm. in. ille vos col. 2. de pigno. Ang. Aret. in §. 1. ult. col. vers. quaro: quando revocatur, insit quib. non est permisum facere res. Franci. Cre. sing. 15. si legatum solvit. Tiraq. in l. si unquam, verb. reverterit, n. 268.

Hinc fit, quod quando titulus reducitur ad non titulum, & causa non haec causam, res cum fructibus restituitur a possefieri B. in l. C. sententiam paf. Fel. in cap. cum causa col. pen. ver. resp. autem fructum, de re iud. Tiraq. ubi proxime n. 278. ad fin. & ceteri citati Doctores Roman. consil. 454. sub n. 27. inferens, quod si titulus redactus ad non titulum, vel habens ortum à causa irrita, non operatur acquisitionem fructuum; sequitur Natta consil. 53. n. 12. Cacher. dec. Pedem. 160. num. 12. Surd. dec. 25. num. 21. & dec. 45. n. 11. & dec. 163. n. 16. & idem consil. 115. quasi per totum, & conf. 268. num. 29. 30. & conf. 372. n. 21. l. 3. Fab. Tur. conf. 13. n. 24. & conf. 23. n. 11. vol. 3. Rim. jun. conf. 33. num. 21. & 51. & idem in §. 1. insit. de donat. n. 601. Mastrill. dec. 29. n. 5. 6. & seqq.

Hinc etiam est, quod quando possessionis apprehensione, per aliquam facta, ad non possessionem reducitur, tunc res ipsa cum fructibus interim perceptis ab ipso possefieri austerius; quamvis iudicis autoritate in possessionem missus fuerit, tenet Rom. conf. 454. n. 25. & trib. seqq. Natta ubi sup. n. 11. Men. de recuper. rem. 15. n. 638. Matthæus de Affl. dec. 218. num. 4. & 5. Ozaf. dec. 259. n. 12. Innoc. in c. consult. n. 1. ver. idem etiam de juri patr. Menoch. de retinen. rem. 3. n. 93. Aret. in l. interf. de acquir. poss. Christophor. de Paz in tract. de tenuit. c. II. n. 33.

Et in terminis, quod irrita, aut annulata, seu revocata sententia, cuius causa, & contemplatione quis possidebat, res cum fructibus restituenda, est text. optimus in l. filio fam. §. contra tabul. ff. de inofficio test. quam mentio omnes exclamat, probat Abb. in cap. cum caus. ult. not. de offic. deleg. Fulg. conf. 136. num. 2. & c. 190. num. 3.

quod revocata sententia. Affl. dec. 88. Mastrill. d. dec.

28. num. 8.

Quæ doctrina ampliatur, etiam in fructibus percipiendis, ut & ipsi sint ab hujusmodi possefatore restituendi, ita ex Angelo, in l. sed parat. n. 2. in fin. ff. quod meus cauia. Mastrill. in d. dec. 39. n. 5. Giurb. d. dec. 89.

sub num. 2. Pacif. de Salvian. interdicto, in peticio. cap. 1. n. 47. & etiam contra fiscum, text. in l. 1. & 2. de fide 151

bastia fisc. lib. 10. & ita decum fuisse testatum Giurb.

ubi proxime sub dict. n. 2. & faciunt ad propositum, que dicit Lancelot. Robert. de attent. 3. part. c. 31. à n. 22.

& supra, quod attentans non excusat à fructibus quos perceperit, sed nec ab iis quos percipere potuit, etiam si in sententia omnium sit, dicere de iis quos

percipere potuit, dummodo sint percepti ab aliquo tertio, qui causam haberit ab ipso attentante, condemnato, prout ita fuisse dictum in una Perusina attentatorum coram Put. & est decisio in recollectis Achil.

de Graff. 140. fructus perceptos, sub rub. fruct. affirmat Lancelot. ubi proxime, & generaliter Mand. in tract.

de commiss. 14. form. commissione attent. in verb. fructus. Enim vero si hujusmodi condemnatus attentans

aliquam allegat iustam causam, se excusandi à fructibus percipiendis, puta quia dat aliquem tertium, qui illos percipit, tunc licet excusat à fructibus, quos per-

cipere potuit, ita ut pro eius executionem evite, non tan-

tem excusat ab iis quos ipse percipit, Mil. verbo. attentans, lute penden. fol. 30. Achil. dec. 140. Rot. dec.

15. alii 597. si politus de refit. spol. in antiqu. Cresc. cent. dec. 92. Moheda dec. 2. & 10. Capitaq. dec.

237. incipit fructus 1. part. de quo articulo nos latius supra haec 4. part. c. 10. de excessiva fructuum, &c. ver-

quod illud pertinet, à n. 74. & 75. & 76. cum seqq. & vide etiam superius n. 41. & 42.

Hoc enim generale verum est, quod fructuum con-

demato verificetur in fructibus perceptis per tertium, habentem cauia ab attentante condemnato, ut ex Achil. & alii Rot. sectionibus firmat Lancelot. Rob.

in l. 2. ff. si quis rem minor. Neviz. conf. 77. n. 23. & 24. Quod periret quod dicit Baæza in tract. de non melior. fructibus c. 33. num. 6.

cum seqq. quem sequitur Mieres de major. 3. part. cap. 155

25. numero 42. quod dos data filiae ultra summam taxata per legem Regni, est revocanda cum fructibus.

Cujus etiam est farina, quod diximus de venditore bonorum debitoris in causa executionis rei iudicata, vel publicis instrumentis, nulliter tamen facta per ex-

ecutorem, eo quod minime fuere servatae juris solemnitates, nam propter hoc passim in tribunalibus huiusmodi de executiones annulantur, bonis cum fructibus debitori restituti, soluta prius debita pecunia, hoc est quae debet omnino, appareat ex instrumento aut re iudicata,

non autem pretio, pro quo vendita fuere, & hoc cum legitimo interfurio simul, quod cum fructibus ejusdem rei facta omnium liquidationis proportionabiliter compendium est, ut eleganter tradunt Ozaf. dec.

Pedemon. 160. lequitur Jo. Franc. Bulla com. inter comunes 1. part. l. 5. tit. de predict. minor. n. 16. & ex aliis

Gaf. Rod. de anni. redd. l. 1. cap. 14. n. 61. ubi alia ponit exempla, optimè Mier. de major. 3. p. quest. 25. à n. 28. post Barbos. in l. divisor. §. fin. n. 51. & 52. Gab. conf.

33. n. 10. & conf. 167. n. 94. Nicol. Boer. dec. 44. n. 26.

Ferra. in præl. in form. libell. pag. 379. col. 1. Gama

dec. 232. n. 5. & ejus addition. 234. qui refert Sfortiam

conf. 41. & legentibus est ipse additionator, dec. 40. eudefem Gama. Latifimè etiam idem probat post alios Giurb. dec. 105. quando executio quomodolibet sit revocata, etiam per enormissimam latitatem, five res creditoris sit adjudicata, five quia ipse emit per supposi- tam personam, five a tertio empte, possefia per sub-

lationem, quem vide.

Quæ consideratio non extra rem est, cum nemini

K k k 2 dubium

664 De Regia protect. vi oppress. appell.

dubium esse possit, excessum esse attentatum. Felin. in cap. cum olim el. 1.n.7. de off. deleg. Mafcar. de prob. tom. 2. conl. 1007. n.22. & excessus ad iniuriam attentati reponit, ut post alios Gratian. discept. forens. c. 333. tom. 2. n. 7. & est de mente Lancel. de aitent. 2. part. c. 12. lim. 53. à num. 22. & ita termino dixi. Rot. ut testa Seraph. decif. 101. 68. tom. 2. dicens, quod excessus executione causat attentatum, omnia quippe requisita attentatorum reperiuntur in excessu communitatis. Quare que diuimus hactenus de attentato respectu fructuum, intelligitur & in eo, qui virtute executors ex cessiva rem restituendam possidet, ut pariter ad eosdem teneatur.

160 Nec hoc excusat ab horum fructuum restitutione titulus a judice, & bona fides (de quibus diuimus supra pro contraria parte,) quoniam sententia revocata reducitur ad non sententiam, & perinde habetur, ac si 161 nunquam fuisset sententiatum, latè Borg. Cav. decif. 40. n.51. part. 2. & lata ultima revocatoria, illa prima dicitur illicite praecellere & omnia retroacta pro illi- citate attentati corruant ipso jure. Vinc. de Franc. decif. 120. & 136. Carolus de Tapia in compilat. juris Regni Neap. I. 3. tit. de assentia, in rub. 40. n.5. fol. 226. decif. 188. Gratia. decif. 120. Mastrill. dec. 29. num. 7. Giurb. decif. 89. sub n. 1. Pro quo facit regulam, quantum vocat Mier. tractatu de major. 3. part. quæst. 25. n.30. I. certum C. de re jud. 2. C. de fruct. & litium expens. 162 quod quilibet, etiam bone fidei possessor restituere tenetur fructus, quos lite pendente percipit, adeò ut retractata sententia, retractata intelligatur executio, & si in ea nihil dictum sit, ita ut omnia in pristinum statum debeat restituiri, quæ occasione ipsius habuit viator, in e. acced. verbo, universa, ut lite non contess. & 163 quod quilibet, etiam bone fidei possessor restituere tenetur fructus, quos lite pendente percipit, adeò ut retractata sententia, retractata intelligatur executio, & si in ea nihil dictum sit, ita ut omnia in pristinum statum debeat restituiri, quæ occasione ipsius habuit viator, in e. acced. verbo, universa, ut lite non contess. & 164 quod quilibet, etiam bone fidei possessor restituere tenetur fructus, quos lite pendente percipit, adeò ut retractata sententia, retractata intelligatur executio, & si in ea nihil dictum sit, ita ut omnia in pristinum statum debeat restituiri, quæ occasione ipsius habuit viator, in e. acced. verbo, universa, ut lite non contess. & 165 Hinc merito procedit, revocata sententia, executio- neta etiam tacite revocari, ut attentatorum remedio bona capta, relaxantem eodem imperio, quo fuerant concepta, ac si facta non efficeretur. Vinc. de Fran. decif. 126. & decif. 120. Scacc. confil. 78. num. 16. Intrigl. lib. 2. singul. 173. n.83. appellatione non obstante. Malc. de fidejus. 1. part. mod. 18. num. 14. Hieronym. Gonzal. ad regul. de men. & alter. glo. 8. 9. n. 183. plures citat Giurb. decif. 39. numer. 14. & sicut nulla precedente sententia commissio executionis fieri non potuit, nec facta valet, ita etiam si processerit sententia nulla commissio executionis fieri non potest, nec valet si de facto fiat, ut ex l. 4. §. condemnat. & l. cum nulla. ff. de re judic. cap. pastoral. eodem tit. Lancel. Gallia concil. 61. n. 31. 34. & 35. Vivius decif. 53. n. 7. decif. 304. n. 5. & dec. 380. n.29. Caval. confil. 26. n. 6. Aret. confil. 5. colum. 1. Torniol. confil. 79. n. 50. Berret. confil. 34. n. 6. Bertez confil. crim. 79. n. 3. Turt. confil. 7. n. 10. vel 3. Pereg. decif. 39. n. 9. Aldovin. confil. 110. n. 84. 85. Caval. decif. 11. n. 63. part. 1. & decif. 3. n. 15. Giurb. decif. 89. sub num. 14.

166 Quo supposito, sententiam revocatam non causare, nec præstare bonam fidem quoad fructuum aquisitionem, dicunt Doctores citati superad princip. hujus questionis, vers. sed contraria sententiam, &c. n. 240. & principiū Rom. & post eum Petr. Surd. decif. 15. n. 21. Mastrill. decif. 19. n. 5. & melius n. 11. Gratian. decif. 79. n. 12. Caval. decif. 11. n. 63. part. & decif. 40. n. 53. Caval. confil. 26. n. 6. Giurb. did. decif. 89. sub n. 2. ubi etiam dicit, quod titulus nullus nec aliquam trahit exceptionem, aut effectum, l. quies. ff. qui satij. 167

Quo supposito, sententiam revocatam non causare, nec præstare bonam fidem quoad fructuum aquisitionem, dicunt Doctores citati superad princip. hujus questionis, vers. sed contraria sententiam, &c. n. 240. & principiū Rom. & post eum Petr. Surd. decif. 15. n. 21. Mastrill. decif. 19. n. 5. & melius n. 11. Gratian. decif. 79. n. 12. Caval. decif. 11. n. 63. part. & decif. 40. n. 53. Caval. confil. 26. n. 6. Giurb. did. decif. 89. sub n. 2. ubi etiam dicit, quod titulus nullus nec aliquam trahit exceptionem, aut effectum, l. quies. ff. qui satij.

Pars IV. Cap. XIV.

665

177 Sed veriore esse contraria sententiam, imò non utroque casu errasse manifeste. Marecot. dictum exemplum constituendo, cum dicta clausula (parito judicato) horum fructuum, tacite & virtualiter in sententia comprehenſorum restitutioinem operetur, probatur evidenter; quoniam quando ad rei restitutioinem qui est condemnatus, tacite virtualiter; & per iuris subauditionem ventunt fructus vigore verbis (restitutio) quo utitur sententia, quando icilicet sumus in iudicio, in quo ejus natura fructus alias veniunt, & illorum tacite intelligitur facta condemnatione, latè comprobavimus hactenus, & evidenter supra hoc l. 4. cap. 9. versicul. bine & 179 in illam labimus, & c. à n. 39. ubi adeo videri faciam tandem condemnationem eorumdem, ut executio in illis debet fieri, & executio in ea non excedat, quia quod tacite in sententia intelligitur, aut quod ex ea, tacite, necessariò inferitur, dicitur in ea expressum, ex Scaccia de app. c. 27. lim. 6. memb. 9. n. 70. & 71. & nos pluribus citatis passim probavimus in discussu hujus tercie partis.

180 Sed illud quod licet non sit expressum in sententia, si tamen facit inest, & subauditur, atque subintelligitur, comprehenditur sub dicta clausula (parito judicato) uti cetera, quae in re iudicata exprimitur, quia in illo verificatur doctrina supra posita per Marecot. ut 181 non operetur clausula ultra iudicatum, cum ius iudicatum dicatur quod necessario inducit, & colligitur. Et comprobatur ex eo quod dicta ipse Marecot. dict. cap. 87. num. 25. quod si sententia lata est in iudicis universalibus, quia sicut sententia lata generaliter facit rem iudicatum in omnibus pertinentiis, postea in executione declaratis, & liquidatis, ita etiam dicta clausula (parito judicato) operatur quod illas etiam non expressas in sententia, sed tacite subintelligentes a jure, Rot. decif. 110. n. 14. juncto n. 35. part. 1. divers. quia omne illud five persona, five res, in qua locum habet rei iudicato, executio, sub dicta clausula comprehenditur.

182 Et quod dicta clausula operetur in iis omnibus in quibus sententia transit in rem iudicatum, vel alias metetur executionem, probat Marecot. variar. refol. lib. 1. cap. 87. n. 30. ex eo, quia rescriptum Principis recipit interpretationem à iure communis, cum quae se conformare centur, l. refer. C. de precipua Imperatori offerendis. l. 2. C. divers. rescript. c. canjam quæst. de refer. Staph. de lit. iustit. 1. de sanatione præceſſ. c. 4. n. 4. & seqq. f. 419. Scaccia de appell. l. 17. lim. 6. memb. 7. à n. 123. & iterum quæst. 16. lim. 1. à n. 86. Marqua. de commiss. 1. p. c. 10. ad princ.

183 Hinc est quod si executoriales expedientur contra legittimum contradictorum, cui scilicet causa, & defensio principalis competit, causaque sit dolose defensa, cum tacite præjudicent tertio secundari & in consequentiā, etiam si exp̄sē sit non condemnatus, iuxta l. ingenium. ff. de lata bonitatem. Decim. conl. 342. num. 7. Alexand. in l. sap. n. 58. & 76. & 84. ff. de re judic. Gabr. conf. 42. n. 20. 35. & 42. l. 2. Paril. conf. 22. n. 1. lib. 1. & etiam successori. Aym. conf. 10. n. 8. Jofred. conf. 10. num. 13. & seqq. Tiraq. de nobilitat. c. 35. n. 4. Covar. præf. quæst. c. 13. n. 6. Mohed. dec. 217. ideo pariter dicta clausula (parito judicato) illum afficit, & contra illum, etiam non exp̄sē condemnatum operatur, ut tener. Marecot. variar. resolution. lib. 1. c. 86. à n. 35. cum seqq. qui quidem à num. 35. & seqq. ex eadem ratione idem operari affirmat contra tertium rei litigiosum empotem, cui virtualiter nocet sententia (ut alibi suo loco latius diuimus) quia scilicet locum contra illum haber executio rei iudicata, latè contra venditorem, a quo causam haber five mediata, five immediate, ut late ibi per eum. Ergo cum in nostro casu quando sententia quis est condemnatus ad rei restitutioinem, fructus etiam virtualiter intelligantur

Salgado de Protecl. Reg.

K k k 3 sopra

comprehensi, & in illis rei iudicata locum habest execu- cutione, ex his quæ dilucidè & amplissime explicatum supra d. c. 9. à n. 93. merito etiam illos comprehendit. clausula (parito judicato) & dum non praefiantur, com- missionis iuridictio remanet suspensa tanquam nondum sequuta, & impleta conditione.

E converto autem quando res iudicata virtualiter 187 non offici rem, aut personam, puta quia tertius relevante exceptionem oppofuit contra quem executio, nec procedit. Ideo nec dicta clausula (parito judicato) latè Marecot. variar. refol. l. 1. c. 86. à n. 42. cum pluribus 188 sequentibus usque ad n. 56. ubi etiam quæ dicatur excep- 189 to relevans vel non, secundum naturam iudicii 189 executivi.

Hinc etiam est, quod cum sententia nulla maximè mereatur executionem, secundum ea quæ copiosè 190 diximus supra 2. part. cap. 9. & passim alibi, pariter clausula (parito judicato) nihil operatur, ut tradit Roman. conf. 34. num. 1. & seqq. Felin. in c. canjam quæst. nu. 6. vers. & istam regulam, de re script. Ferret. conf. 28. n. 5. vers. nec oblat. Caput. dec. 26. part. 2. Rota dec. 100. num. 12. part. 1. diverso. ubi haec clausula tunc intellecta conditionaliter, hoc esti quatenus ad efficitur iudicatum, uti cetera, quae in re iudicata exprimitur, quia in illo verificatur doctrina supra posita per Marecot. ut non operetur clausula ultra iudicatum, cum ius iudicatum dicatur quod necessario inducit, & colligitur. Et comprobatur ex eo quod dicta ipse Marecot. dict. cap. 87. num. 25. quod si sententia lata est in iudicis universalibus, quia sicut sententia lata generaliter facit rem iudicatum in omnibus pertinentiis, postea in executione declaratis, & liquidatis, ita etiam dicta clausula (parito judicato) operatur quod illas etiam non expressas in sententia, sed tacite subintelligentes a jure, Rot. decif. 110. n. 14. juncto n. 35. part. 1. divers. quia omne illud five persona, five res, in qua locum habet rei iudicato, executio, sub dicta clausula comprehenditur.

182 Et quod dicta clausula operetur in iis omnibus in quibus sententia transit in rem iudicatum, vel alias metetur executionem, probat Marecot. variar. refol. lib. 1. cap. 87. n. 30. ex eo, quia rescriptum Principis recipit interpretationem à iure communis, cum quae se conformare centur, l. refer. C. de precipua Imperatori offerendis. l. 2. C. divers. rescript. c. canjam quæst. de refer. Staph. de lit. iustit. 1. de sanatione præceſſ. c. 4. n. 4. & seqq. f. 419. Scaccia de appell. l. 17. lim. 6. memb. 7. à n. 123. & iterum quæst. 16. lim. 1. à n. 86. Marqua. de commiss. 1. p. c. 10. ad princ.

183 Quod idem repetitur in sententia notorii iuſtia, 191 cujus iuſtitia notorii conflat ex actis, quia similiiter & eo modo, cum tali rei iudicata sit denegata executio minime operatur clausula (parito judicato), explicat optimè Marecot. d. c. 87. n. 53. & latius de utraque sententia tam nulla, quam evidenter iuſtia, cujus nullitas & iuſtitia notorii patet ex actis; prosequitur ipse Marecot. d. l. c. 86. à n. 28. cum seqq. plures Doctores ac Rot. decisiones allegans.

Igitur ex supra dicta ius timis comprobatum reliquimus dictam clausulam comprehendere fructus virtualiter in sententia comprehensio, quando sententia verbo (refluere) uia est in iudicis, quibus sui natura veniunt, ac per consequens donec restituuntur, nec sententia iudicato to paritum, nec interim iuridictio rem suspenſionem evasit, ac id si ante tempus integrâ portionis ea utatur iudex, nulliter procedet, erique appellatio quod utrumque effectum legitima iudicanda.

Nec obstat Doctores citati a Marecot. à princ. hijs quæſtionis, pro contraria parte, scilicet Decius & Nat. quia id ad quod citantur, non probant, sed illud dumtaxat, ut sententia non operetur ultra id quod ex ea necessariò infertur, quod veritimum est, & sic tantum debet, ut nolite officiant resolutioni; quinimum illam direcō comprebant.

Nec etiam obstat ipse Marecot. quia regula per eum appofita ibi dicta n. 24. nempe; ut clausula non operetur ultra iudicatum, quæ verisimiliter est ex supra dictis intellecta secundum jus, repugnat eius exemplo, prout probavi. Et sic respodendum est, vel manifeste errasse Marecot. vel illum salvando, ut procedeat in iis iudicis, in quibus alias fructus non veniunt sui natura, de quibus sententia, etiam, utendo verbo (refluere) non subintelligitur.

Nec obstat illud de intereste, quod ex Rota adducit, ita cum intereste fuit in sententia omnium, omnium intelligitur, nec ullo pacto tacite in rei restitutio subauditur, nec hoc jus dicitur, de quo nos amplissime

suprà c. 9. à pr. ac ideo justissime determinatum fuit ita à dicta Rota, ut non subintelligatur.

195 Ulterius quæri potest, an facta per superiori declaratio, executorem excessus; an tunc tota executio reponenda est, an dumtaxat pro ea parte, pro qua excusat. Et quod non solum excessus, sed etiam sit tota

196 executio reponenda, probatur primò, quoniam decretum judicis, seu mandatum relaxatum ultra summam debitam in totum est nullum: & etiam pro summa debita non sufficitur, sed revocatur in toto ratione individualitate, secundum B. Castrens. & alios in l. si non forte, s. si centum, de condit. indeb. quam sententiam passim sequi Rotam testatur Put. decif. 323. libr. 1. non

197 nullas ejusdem Rota decisiones referit, & sequitur Marescot. var. resol. lib. 2. cap. 6. num. 1. & 2. quia cum si

decreatum relaxatum partim ex causa vera, partim ex causa falsa, & pro non debito, ratione individualitate nullum est, & revocandum in toto, etiam pro summa debita, Afflct. decif. 218. Roma in l. s. penult. ff. de verb. oblig. & conf. 454. n. 12. u. post Mart. Curt. Jun. Matt. Rol. Anch. & alios referit Petr. Surd. decif. 45. n. 3. dec. 74. num. 8. conf. 39. n. 5. conf. 217. nn. 17. Milan. decif. 4. num. 8. & 82. lib. 1. Boni. conf. 3. nu. 2. Tirac. L. de retr. 9. 23. glof. 1. nu. 23. Panciroli. conf. 131. n. 13. Curat. decif. 39. n. 3. & 22. Cofa de ratione cote, 9.26.

198 Caval. de uerfruct. nu. 109. Barzi. decif. 6. n. 6. Cancer. in p. 3. resol. cap. 17. de sen. n. 328. Intrig. singul. 173. num. 3. Sforz. Oddis. conf. 96. num. 16. Gama. decif. 40. nu. 4. Giurb. dec. 89. sub n. 2. vers. unde est quod revocata sententia. &c. & quod ratione excessus sententia sit in toto nulla, cum sit individua, latè comprobatur Gratian. in disceptat. foren. cap. 162. à nu. 18. cum feqq. tom. 1. plures allegans.

199 Secundò probatur, quoniam adjudicatio, seu datum in solutum debet fieri pro mensura debiti; si autem fiat plus debito, vitiat in toto, & etiam revocatur pro parte debiti, l. non forte, s. si centum, ff. de condit. indeb. ubi B. & Iff. col. 1. plenè Alex. in l. iust. possidet. col. 5. & 6. ff. de aeq. posse. Matrat. de ord. iud. 6. p. actu. ff. de exec. sententia num. 20. Gratian. in disceptat. foren. tom. 1. c. 192. num. 33.

200 Tertiò corroboratur hæc pars, quoniam fiducijs obligatio pro majori summa, nec valebit obligatio etiam pro minori, ad quam tenebatur secundum veriorum opinionem, juxta glof. 1. s. fiducijs in f. de fidei. fidei. f. illud n. 2. & 3. ubi testatur de una opinione, ff. de fidei. Ant. Gom. l. 2. c. 17. nu. 2. ubi de communi, quidquid ipse contrarium sequatur Seraph. de priv. iur. 107. n. 70 (ubi alii similius comprobatur) Iff. l. 1. s. fed & si mibi. col. 3. in prin. ver. secundo in quantum n. 6. de verb. oblig. & hanc esse magis veram, & in praxi receptam, testatur Cevali. in contra. comm. q. 382. in fin. n. 6. vers. sed contrariam opinionem in q. pr. Gratian. in disceptat. foren. c. 162. tom. 1. quia datur pro forma à legge, ut fideijs non obligetur in plor, quoniam principalis, l. greg., & ex aliis rationibus consideratis per eundem Gratianum quidquid sit in a cœssoriis, & respectu peccati, in quibus valet obligatio fideijs in plus, quam principali. Bar. in l. centum Caput. n. 6. & ibi Iff. n. 5. ff. de eo quod certo loco. Idem Iff. in l. 2. § fin. n. 6. ff. qui satij. cogan.

201 Hinc locatio facta per Ecclesiam ultra novem annos nec in tempore permisso sufficitur latè Marescot. variar. resol. l. 2. c. 25. à num. 8. & suprà Rodo. de rebus Ecclesiæ q. 6. de loca rerum Ecclesiæ. s. item ex premis in fin. n. 27. Gratia. ubi proxime, n. 22. ubi alia adiucit similia, quibus omnibus videatur excessum omnem executionem vitiare.

202 Sed contrarium iure verius est, praxique receptius esse arbitror. Primo, quoniam excessus aliud quid est de per le diversum, distinctum, & separatum à sententia, & commissione executoris, text. optimus in l. diligenz,

ff. mandati l. si itaque mandatum, de jur. l. sed & si ante. ff. ad Treb. l. parvij, in fin. ff. de except. arbitri. plures Doctores adduximus hac 4. p. c. 3. vers. executor qui executorialis excedit, &c. à nu. 65. ubi etiam, quod propterea dicitur novum quoddam gravamen, & melius etiam cap. 4. à num. 38. & iupr. sed in actibus dividuis, & separabilibus, ut utile per inutile non vitiat, nec totus actus proper excessum recinditur, ut tenet omnes 205 Doctores superius citati in primo fundamento contrarie partis.

Et magis in specie appetit etiam in una, eadēque sententia, continentis separabilia capita, valida est in eo quod non excedit, licet excessus annulletur, veriorum opinionem dicunt ex B. in l. 1. C. si à non compet. judice, Salic. in l. 2. Cod. de re jud. cum aliis per Cevalios q. in contra. comm. q. 60. Doctores in l. 1. Cod. si adversus rem judicat. Card. conf. 29. col. 2. ante med. vers. secundo si quando, veriorum etiam dicit Gratian. in discept. for. c. 162. à n. 24. ubi alias declarations adjicit. Ergo multo fortius dicendum est in nostro cau, quia excessus est separatus à sententia, & commissione, & ita Doctores omnes in d. 1. fundamento citati loquuntur, quando judex relaxat unum decretum pro majori summa, qui est calix longè distinctus à nostro.

Deinde & secundo; quoniam si proper excessum 207 executoris tota reponeretur executio, maximum sequetur absurdum, cum res judicata, & eius effectus subverteretur penitus, proper quod vitandum, non ab executione permititur appellatio, sed dumtaxat ab excessu, cuius cognitio tantummodo devolvitur ad superiorem, nec ultra potest se intromittere text. optimus in l. ab executori, ff. de appell. recip. l. 15. tit. 23. part. 3. diximus & probavimus hac 4. part. cap. 4. ad fin. d. num. 38. & Jegg. & cap. 3. vers. sed melior ac probabilius, &c. à num. 192. & per totum capitulum probavimus, quod ab excessu admittitur appellatio dumtaxat.

Et hanc considerationem probari mihi reperio per Bal. in l. 3. terminato col. 4. vers. pone quod num. 17. C. de fruct. & lieti expens. & in Marg. in verbis, appellari potest à jure amendo. Lanfr. in c. quoniam contra fol. penult. quem referunt sequitur Nic. l. tractatu de conc. glof. conc. 6. fall. 32. fol. 194. n. 74. Sigilmund. Scaccia tractatu de appell. quaf. 15. limit. 10. n. 8. dum dicunt, quod condemnatus in expensis, non poterit appellari a tota 209 expensaria taxatione facta per executorum, sed tantum ab excessu. Reddunt rationem; quia si à tota taxatione expensarum appellaretur, foret recindere pronuntiatum & sententiam, foréti potius appellare ab ipsa sententia executione, quam ab excessu: quia cum præsupponatur amplius non posse à sententia appellari, in qua defidae condemnatio expensarum, quia vel transierit in rem iudicatum, vel adsum tres conformes; pariter non poterit appellari à tota taxatione, quia esset potius appellare à sententia contra juris prohibitionem permittebitur dumtaxat ab excessu.

Et hoc est quod volunt Rot. Rom. ut testatur Seraph. decision. 938. apud eundem 2. t. dicens, quod executio propter excessum in summa revocatur, non tamen ipsum mandatum executorum. Itaque cum non posset appellari propter totum inconvenientia, nec ad superiorum devolvitur nisi excessus cognitio: non poterit in totius executionis revocatione se intromittere, qui ultra id quod in judicium deductum est, excedere potestas ju- 211 dicis non potest, & de qua re cognoverit judex, de ipsa quoque pronunciare debet, leg. de quare ff. de judic. & sic excessus vitiat, sed non vitiat. E converso autem aliud consideratur absurdum, nempe sententiam latam super excessu, & sic super accessorio præjudicare principali, scilicet, executioni, quod omnino negandum, & vitandum, & in istis terminis, quod superior non posset cognoscere nisi de modo articulo excessus, quo est appellatum,

pellatum, probant Guido Papæ q. 54. nu. 2. Vinc. Caro. except. 65. nu. 4.

212 Cui fundamento rectè convenit, quod dicit Philip. Franch. in c. dilect. num. 11. de appellat. quem referens figuratur Scaccia de appellat. quaf. 17. limit. 1. num. 56. ut judex superior, qui cogoñscit de causa appellacionis à sententia late super nullitate alterius sententiae non poterit in ista appellacione cognoscere de iniustitia sententiae, sed solum super nullitate. Reddunt rationem;

quia cùm iste judex non possit adiri nisi super nullitate sententiae dumtaxat, non poterit nisi de ea cognoscere, quia non est super simplici iniustitia aditus, nec est hoc pretium, ac ideo appellacionis judex super eo non acquirit jurisdictionem, optimè Bal. in l. 4. sicut proposis in fin. C. quonodo & quando judex. Franc. in c. dilectio 63. quaf. 10. sub num. 24. vers. sed adverte quia Bal. de appellat. idem Scac. de appellat. quaf. 11. num. 127. ergo idem dicendum in nostro cau, quod cum super nullitate, & excessu non super simplici gravamine, & iniustitia sit dumtaxat adiutor superior, minimè poterit se immottere ultra in bello deducere, non conscientie parte. Quibus adde quæ diximus cap. 4. ad fin. à num. 48. & suprà; quare cum excessus sit quid separatum à commissione, & executione, ipsam non debet totam vitiare.

213 Tertiò & in nostris terminis, quod excessus non viet totam executionem, dicit communè Curt. jun. conf. 79. num. 2. quem referens sequitur Anton. Gravat. in adiutor. ad præmix. Vestrii lib. 5. cap. 1. sub num. 10. lit. E. dientes, quod excessus, & quod præter formam mandati factum est, adeò nullum sit, ut retractandum, ac reponendum, non in totum, sed quatenus forma excedit dumtaxat, & ita communiter apud omnia tribunalia practicatur.

214 Deinde & quartò probatur, quoniam quando ex actis constat de veritate, decretum non revocatur in toto, sed prætexte erroris & excessus, sed folio excessu dumtaxat ad ulteriora proceditur, cum sententia declaretur ex actis, ita Alexand. conf. 49. nu. 9. l. 2. Curt. jun. conf. 179. n. 2. part. 2. & ita suffice tenuum in una Perus. Executionis 18. Dec. 1595. coram Poeni. refert. & sequitur Marescot. variar. resol. lib. 2. c. 6. n. 9. qui ita intelligendos esse Doctores suprà citatos in primo fundamento pro contraria parte, dicens etiam aequiorum ad evitandos inanes circuitus, & ne litigantes immodiicis graventur expensis, secundum Angel. & alios in l. i. finit. ff. de domo infelicit. Aymon. conf. 4. n. 7. Gozad. conf. 21. nu. 35. ubi testatur de communī. Sed cùm in nostro cau appareat de vera debito evidenter, atque notoriè ex sententia, & re iudicata, quae reddi rem indubitatem, ex l. 1. & tota ff. de re jud. nihil mirum ut dumtaxat excessus reponeatur.

215 Et hinc est, quod excedens modum castigandi, aut defendendi, non punitur pro toto, & pro omnibus per cursum, sed solum pro illis in quibus excessus modum, & sic non punitur pro toto, sed pro excessu dumtaxat. Petr. Anch. in clem. 1. de hom. Hippolyt. de Mar. in ap. 2. circa fin. de hom. Alexand. conf. 2. col. 5. vol. 7. & c. 1. philip. Corrat. conf. 204. incipit pro decif. in fin. vol. 1. B. Bal. Angel. & Doctores in l. si adulterium cum incestu, s. Imper. ff. ad l. Jul. de adulter. Angel. in l. Grach. C. de adult. Cyn. in l. 1. C. unde vi, qui alios citat text. & per eum ibi Bal. in l. sed si quacunque, ff. ad leg. Aquil. latissimum, & eleganter, plura exempla inferens ad propositum, Hippol. de Marfil. in tract. crim. s. quoniam à n. 68. & iterum à n. 90. cum seq. fol. 74. & 75. & ita 216 dicit Gasp. Rod. de am. read. l. 1. & 18. n. 29. quod excessus, qui separari potest, & in quo non peccatur. nisi in excessu, vitiat, fed non vitiat totum, quia poena non excedit delictum, l. re scriptum, ff. de iis quibus ut indic. ubi sic plurajura intelligit, & interpretatur. Hinc etiam videmus, quod in attentatis dumtaxat quod est atten-

tatum reponitur, cum quibus remanet satisactum ad argumenta in contrarium adducta. Pro quibus poterit etiam videre Marescot. & Grat. locis ibi allegatis. Ex quibus quidem deducitur resolutiva conclusio, quod excessus deposito non comprehendit totam executionem, sed dumtaxat excessum, qui non vitiat, sed vitiat, & ita communiter practicatur.

Sed successive illa se offert ingens tollenda difficultas: an facta femel reponitio, vel aliter excauta sententia, qua quis ad rem restituendam, vel tradendam sussit condamnatus, si iterum res ipsa a potestate condemnata deveniat, an parvise dicatur sententia, & an ipse met judex virtute executorialium possit iterum rem praeditam à condemnato avocare, vel an novo iudicio experiodum sit adversus possessorum rei.

Et partem negativam, imò quod non possit ipsem etiam judex vigore rei iudicata femel executæ rem ipsam iterum recuperare, sed quod novo iudicio opus sit, probatur, nam femel facta executione jam effectum suum sententia habuit, & ideo causa quæ femel effectum suum produxit, ea postea cessante, non tamē cessat effectus, l. fin. in princip. ff. de solut. cum multis aliis similibus latè cumulatis per Tiraquill. in tract. de causa cessante, limit. 8. per tot. actionemque & obligationem femel extinctam non revivificare, nec revocari, etiam si res redierit ad priorem statum, l. inter stipulantes, s. lacram, ff. de verb. oblig. l. qui res. s. lacram ff. de solutio. l. Mævius, s. duobus, de legat. 2. cap. quaris, de consecrat. dist. 4. cum similibus.

Secundò & in terminis probatur, nam condemnatus, & obligatus ex sententia vel contra dictu ad tem tradendam, si eam femel tradiderit, esse liberatum, nec revivificare obligationem, etiam ad eam res ad illum revertatur, docet glof. in l. ab empione, in gl. magna, & ibi Bart. col. 2. ff. de pactis, & in l. si cum fundum venderes, in verb. traxit ff. de contrabend. empione, & in l. 3. s. unde vi, in verb. vindicare, ff. de vi & vi armis & eadem glof. in l. Claudio, in gloj. i. post med. & ibi B. ff. qui potior in pign. habeantur, & in l. Pomponius s. sed si in verb. de ratione, in fin. de procur. & in auth. sacram. pub. in glof. penult. C. si advers. vendit quod idem voluerunt Jacob. Aret. B. Imol. Paul. Castr. Roman. & cæteri recentiores in l. permiceri, que est penult. s. species, ff. de acquir. posse. Bartol. Bald. Paul. Castr. Raph. & Alexand. in l. fidei. s. meminisse, ff. de legat. 1. Petr. Jacob. tii. de condit. ex lege, quæ pro re donata competit. column. 2. vers. item recte dicitur. Angel. in l. qui restit. ff. de re vind. & in l. sed si possessor in princ. de iure jur. & confil. 34. Constant. col. 2. Petr. Anch. in clem. ne Rom. s. porro, de electione. Paul. Castr. in l. qui pendente per illum text. ff. de actio. empt. Barba. conf. 22. Deum invoc. col. 5. juncit. sequentibus, lib. 3. Corn. in l. si quis. baredem. col. 2. C. de infit. & subfit. Lanfr. in tract. de arbitr. quaf. 41. ulti. part. princip. Iff. in s. actionum. pub. in glof. penult. C. si advers. vendit quod idem voluerunt Jacob. Aymon. conf. 4. n. 7. Gozad. conf. 21. nu. 35. ubi testatur de communī. Sed cùm in nostro cau appareat de vera debito evidenter, atque notoriè ex sententia, & re iudicata, quae reddi rem indubitatem, ex l. 1. & tota ff. de re jud. nihil mirum ut dumtaxat excessus reponeatur.

220 215 Et hinc est, quod excedens modum castigandi, aut defendendi, non punitur pro toto, & pro omnibus per cursum, sed solum pro illis in quibus excessus modum, & sic non punitur pro toto, sed pro excessu dumtaxat. Petr. Anch. in clem. 1. de hom. Hippolyt. de Mar. in ap. 2. circa fin. de hom. Alexand. conf. 2. col. 5. vol. 7. & c. 1. philip. Corrat. conf. 204. incipit pro decif. in fin. vol. 1. B. Bal. Angel. & Doctores in l. si adulterium cum incestu, s. Imper. ff. ad l. Jul. de adulter. Angel. in l. Grach. C. de adult. Cyn. in l. 1. C. unde vi, qui alios citat text. & per eum ibi Bal. in l. sed si quacunque, ff. ad leg. Aquil. latissimum, & eleganter, plura exempla inferens ad propositum, Hippol. de Marfil. in tract. crim. s. quoniam à n. 68. & iterum à n. 90. cum seq. fol. 74. & 75. & ita 216 dicit Gasp. Rod. de am. read. l. 1. & 18. n. 29. quod excessus, qui separari potest, & in quo non peccatur. nisi in excessu, vitiat, fed non vitiat totum, quia poena non excedit delictum, l. re scriptum, ff. de iis quibus ut indic. ubi sic plurajura intelligit, & interpretatur. Hinc etiam videmus, quod in attentatis dumtaxat quod est atten-

221 215 judex delegatus non habet jurisdictionem, postquam sententia reponitur, nisi circa executionem intra annum, Abb. in c. querent. in princ. n. 6. versis. intelligere hanc distinctionem de offic. deleg. Hinc licet instrumentum, & sententia habeatur executionem paratam; tamen si femel fuit obtemperata executio, & bonorum adjudicatio, non potest iterum agi via executiva, prætextu quod non potuerit conseqüenti rem adjudicatam, quia facta femel solutione extinguitur instrumentum, Petr. Anch. conf. 40. via petitione, per totum, ubi in fine, quod via ordinaria agit ad manutentionem rerum adjudicatarum, Tulch. tract. concl. tom. 4 litera a. l. concl. 240. num. 50. & litera E. concl. 493. n. 8.

224. Hinc bonorum possesso ex i. fin. C. de edito D. Adr.
aut ex interdicto quorū bonorum, aut petitione hereditatis
semel concessā, & ab hæredē obtauta, amplius nec
ei competit, nec conceditur, etiam si deicatur ab ea,
Alexand. conf. 273. vīso punclo, n. 2. & 3. l. 5. Anchar.
confil. 189. n. 6. versic. prateres posito. Card. Tūsch.
pract. concil. tom. 3. litera E, d. concl. 490. à n. 9. cum
seqg.

^{177.}
225 Sed contraria partem, inquit quod condemnatus ex sententia ad rem resituendam, semel an resiuerit, si ad eum res ipsa iterum devenierit, posset ab eo iterum post executionem ejusdem sententiae, tanquam ab eo non sit liberatus, qui res iterum recuperaverit, temet Oldrad, in leg. Tito centum, per illum text. *ff. de condit. Et demorat.* dicens, quod si arbitrius iustitiae nihil fundum ref-

tuit sub pena, & adversarius restituerit, sed postea item
occupat, cadit in penam compromissi, & in terminis de sententia tenet Jacob. Bart. Gulielm. cum
Bart. Bald. Salicet. & Fulgos. in l. sed & si possessor. vers.
proinde. ff. de jurevit, & idem voluerunt Cyn. & Bald.
subobliqua tamen in l. si quis haredem, C. de iustitia, &
fusilis, & claripe in l. si quis licetam, in prime, per illum
text. C. ut lite pendent, & in l. debitori, column. 2. versic.
sed videamus, C. de paciis, & in cum in cunctis, col. 2.
versicul. sed quia si habuerit, de electio. & in c. signo.
post princip. de officio delegat. & in c. quarenti, post me-
diuum, eodem titulo, & in s. si facta, column. 2. versiculo
extra querro, titulo si feud. fuer. controversi, inter dom. &
agnat. Angel. in l. permisceri, qua est penit. s. species,
ff. de acq. posses. Nicol. Neapol. & I mol. in l. si fidejungi.
s. memisse. ff. de legat. 1. & Petr. Anch. in elem. ne Ro-
mani, de elect. Nellus inter consil. Paul. Cafr. con. 204.
præsuppositio, col. 2. versic. tertio domino, lib. 1. ipse Paul.
consil. seq. ego Paul. Stephan. Bett. consil. 232. addendo
eleganter, n. 14. i.que ad finibus b. Socin. consil. 133. pro
facto, col. 3. vers. i. ritio & ult. lib. 1. quod & reperitur in
consil. 17. t. 2. Hippol. de Marfil. consil. 7. summi Cali.
col. 2. versic. cum ergo in causa, l. 1. Castel. in l. 167. Tauri
fol. 179. column. 4. versic. item quarto lata fuit sententia,
&c. Fabius à Mont. in tract. de empione & vend. in 63.
quasi. 3. à prime. ubi pro hoc dicit esse clarum text. & in
l. si quasi recepturus, ff. de pign. act. & in l. inter Cafelia-
num. ff. de arbitriis, & in l. 2. s. dominorum. ff. de his qui
sum. fuit etiam clausum.

Junt fu vel alienij cur.
226 Huc spectat, quod scriptum reliquerunt Dyn. Cyn.
B. Bald. & Salicet, in *l. servos*, per illum text. *C de pe-
nis* dum dicunt, quod si civitas fuerit condemnata ad
subversionem murorum, si illis dirutis, iterum eos ad-
ficiet, non est factus tam sententia debent enim manere
destruicti, quod & etiam voluit B. post Dyo. in *leg. si
quis adulterium*, §. 1. & ibi quoque Ang. per illum text.
ff. de adult. idem Ang. in *l. numerationib. ff. de solutio-*
in l. 1. fidei jussor. §. *mennisse*, & ibi etiam *l. mol. ff. de
legat.* 1. Angel. n. 34. *Conf. lan.* ubi & alia multa similia
congerit Petr. Anch. in *cap. ex literis*, de *confituti* &
ibi quoque *Felin.* col. 8. *versiculo secunda conclusio*, &
Philip. Dec. colum. 4. *versiculo tertia conclusio*. & idem
Petr. Anch. in *cap. commiss.* in 5. nota, *de electio*. 1.6.
& in c. 1. in 6. nota de usur, ed. 1.6. & in *c. felicis* 7. *not.*
& ibi etiam Philipp. Franc. in *princip. col. 2. versiculo ul-
timò not.* ibi *reparetur, de pena, eodem lib.* 6. *Corn. con-
sil.* 7. *rudit & incomposita, col. fin.* 1. & *Barba. confil.*
22. *Deum invocent. column. lib. 3.* Stephan. *Bert. con-
sil.* 232. *addendo eleganter, ad fin. l. 3.* quibus quidem
Doctotoribus latius comprobata remanet hujus contraria
partis intentio.

227 Quid autem in tanta Doctorum varietate, & divisione sit dicendum, ingenium meum pavesit, quare medium inter eas eligendam esse opinor, verius arbitror, ut scilicet, tunc facta rei restitutio, vigore rei iudicata resqu' ipsa in continent, & non ex intervallo revertitur ad condemnatum: tunc haec secunda

opinio indubitanter procedit, ut iterum adversus condemnatum possit procedere eisdem sententias executio, hie diliguntur Irol. Paul. Castr. Rom. Alexan. & ali recentiores in d. §. species. Paul. Roman. Alex. & Iff. in dict. leg. sed & si professor. quam III. legit, cum s. p. poterit, in dict. leg. nam posse, Paul. Gafr. in dict. Tito cennum, in principio, ff. de condit. & demonst. & Fran. Aretin. in dict. leg. ff. fidejunct. ff. meminisse, col. fin. ff. de legat. 1. Corneus consil. 59. places in hac consultat. column. 1. lib. 3. Barba. in dict. clement. Romani, col. 102. in parv. verific. nota quod confutis. ubi ad hoc allegat glosa. in cap. quoniam, de offic. delegat. & in cap. commiss. de elect. lib. 6. veram & indubitatele esse hanc distinctionem affirmat Tiraq. in l.s. nnnquam, verb. juseperu liberos, n. 183.

Quæ doctrina non solum in ordinario iudice, verum 228
& in delegato procedit quoque, qui licet postquam u-
lit tententiam, functus in officio suo, prefermit, si
eam semel fuerit executus, *L. iudex*, *ff. de re iudic. cap. in lit.*
de officio delegat. tamen statim ex eis facta, si victus
rem iterum occupat, potest ipse iudex legatus iterum
cognoscere, & suam exequi tententiam, ut voluit glof. 229
in c. querenti, in verb. & integrum annum, *de officio de-*
legat. ubi inquit, quia non videtur possessionem adcep-
tus, quia eam statim amisit, *leg. non videtur*, *ff. de ac-*
quirend. poss. & arg. leg. 2.8. perveniente & illata, ff. de ac-
heredit. vel action. vendita & illam gloss. sequuntur Joan.
*Andr. & Panormi ibi Tiraq. ubi proxim. d. *l. in unquam**

230

verb. suscepserit liberos, n. 248. & ut de possessione per
primogenitum apprehenda, quæ non duravit, habetur
pro non apprehensa, quadam juris effectus, & remedia
multa vienda congerit. *Molin. de primogeniti. l. 3. c. 13.*
sub num. 8. nam non videtur (ut ipsi dicunt) *judicem* 231
fusilem executum, ex quo *executio fuit perturbata*, *arg.*
cap. divisorium, de panit. dist. 1. & in d. c. 1. *de judicis,*
& est glof. in dict. cap. commiss. §. annus autem, verb. pa-
cificam, de elect. l. 6. dicens quod non videtur adiupici
pacificam possessionem beneficii, qui statim ex ea fuit
deturbatus, ideo & non currere tempus ad ordinem
requisitum. 232

233

Quæ resolutio insuper comprobatur, quoniam non
dicitur factum, quod non durat factum. *I. idem. s. si actor.*
ff. quo cujusque universitatis nomine, l. si pro parte, s. si
vers. ubi gloss. citat concordantes ff. de rem vers. l. s.
si quis ita, ubi Iml. ff. de hered. inst. Soc. conf. 91. n. 2.
vol. 1. Petr. Surd. conf. 145. n. 11. part. 1. plurimos citat
Giurba dec. 29. n. 2. Multa de delict. in procem. n. 9. &
in praxi civil. p. 6. gloff. concil. 1. Simon de Paris concl.
191. n. 13.
Nec videtur fusse, quod parum duravit. *Joan. Andr.*
& Panormit. per illum text. *cap. nam & quo, de verb.* 235
signific. ubi gloff. allegat concordantes, glossa in cap. 1.
§. quintam, in verbo, non admittitur, iii. Episcopi vel
Abbatiae, & illam singularem dicunt, ibi Rayn. Alvar.
Latin. Lauden. Cardinal. Alexandrin. & ceteri scri-
bentes. Et hoc plate adserit illud Jobi cap. 10. Fussem
quasi non esset de utero transitus ad tumulum. Nec
etiam est in consideratione solutio rei debitis, que non
*duravit, *I. qui sic solvit, ut statim recipiat, nihil agit, ff. d.**
*solut. nec videtur verbum quo verum non durat. *I. pro parte,**
ff. ver sum, ff. de rem vers. ubi gloss. allegat
plura similia, & multa alia elegancia complavit Hippo-
lyt. de Marfil. in repetit. l. ult. n. 155. & multis seqg. ff. de
juridic. omn. jud. & in l. 2. in f. quibus ex unquam causitate in poss.
eatur; ubi dicit, nec sufficiunt unquam defendisse, fin. non
durat defenso, facit l. 1. q. quod ait prator, nisi ff. quorum
legator.

Hinc etiam est, quod scribit B. in *L. sicut*, §. *supervara* 238
cum col. 3, *ver. sicut redet ad ordinem, ff. quibus modis*
pignus vel hypotheca solvitur, quod si iudex aliqui pra-
cepit, in domo exiret sub certa pena, & is exive-
rit, postea iterum ingressus est, incidit in penam,
ra nonam

Pars IV. Cap. XIV.

²³⁹ tanquam non videatur exivisse, qui statim rediit; sequitur Tiraquell. in dict. leg. si unquam, verb. suscepit liberos, n. 179. cuius est faringe, quod si medicus certa mercede promisit curare agrotum, qui curatus, ut videbatur, eandem in aegritudinem recidit: certe in dubio, si statim recidit, non videtur fuisse curatus a primo morbo, fecus si longo post intervallo, ita volum Pileus in libro de His, Parte 1. cap. 1. p. 1. Dux Rich. Malmesbury.

*in 12. quæst. & Barnad. Brixo. qu. 75. Dyn. Rich. Malum
Cyn. Marti. B. Bald. in utraque lectura. Alb. Salic. & Paul.
Castreni. in *L. Marcius*. *f. locat.* Speculator. *tit. de salario*,
§. ult. post prime Joan. And. *inc. contractus in 2. quæst. de reg. iur. 1. 6.* Alb. in *l. contractus*, *num. 7. ff. eod. t.* Bald.
confil. 225. quidam forna, *column. 2. t. 3.* Iml. Francisc.
Aret. & Barba, in *l. si a stipulatus essem abs te, ff. de verb.*
obligat. Petr. Anch. Panorm. & Felin in *cap. pref.*
byter de hom. Hip. de Marfil. confil. *7. Summi Celi. column.*
2. vers. cum ergo in casu, *l. l. ex quo idem tradit Bald.*
in 1. liceit. C. de except. quid in continent recuperans
possessionem singulat nunquam suffit expulsum, quid
pertinet, non considerari translationem domini, quæ
momento durat. l. ult. §. fin. in fin. C. de bonis que liberis.
not. B. in l. fin. ff. de cond. inf. Ang. in l. volum. ad fin. C. de
*fideicom.**

241 His regle convenit, quod dicit Menoch. de reuinem, posses. rem. 3. n. 819. quod si lata sententia contra turbatorem, praefite ab eo cautione, adhuc perturbet, aferaretur le nova ex caula possidere, aqua ita velle se illi possessioni incumbere, audiendum non esse, dicit Joan. Fab. in *f. reuinenda*, nu. 29. In*f. de interdicto*, cuius doctrinam declarandam esse censet Menoch. ibi, non procedere, cum elatio multo tempore hic condemnatus aferret, se ex nova caula possidere, & huiusmodi caula probations paratas, & in promptu haberet, nam tunc cessat malitia iustissime alias a Fabro considerata.

242 Hinc est, ut executio non dicatur perfecta, nec lis inita per rem judicata, donec finit executorialis executionis demandata, & earum vigore possifile apprehensa. Sarner. in *reg. de ann. quaest.* 44. Put. d. 310. 1. 2. Mohed. dec. 180. & decif. 106. aliaris decisione 105. fuit dictum, cum aliis per Lancel. Robert. de attenti. c. 4. in *præfatione*, num. 230. qui plura congerit scitu dignissima, & ita coepita executione, non expirare spatio triginta annorum, rursum vigorem executorialium, tener Achill. decif. unic. de exec. sentent. & dicit Rota in una Legion. præfatio. 27. Novembr. 1592. coram Pamphil. ad fin. adducta

per Nicolaum Garc. de benef. 6. part. cap. 4. numer. 42. in fin.

sic sed in tene. de officio deleg. por Bart. con. 101. n. 1. & l. quod si. f. solvit. citatus per Grat. in. disputat foren- c. 226. nu. 37. i. 2. quod sententia dictur assertio, quando aliquo tempore permanxit, & est Rota decisio, teste Put. deci. 334. per tot. & praecipue n. 5. l. 1. dum in hac inquit. Non obstat etiam, dum dicebatur, quod virtus

inquit. Non obit etiam, cum dicebat, quod videlicet
executorialium evanescit anno per cap. querenti, & ibi
Abb. col. 2. in fin. & Felin. col. fin. in fin. de officio deleg.
qui illud est verum, quando executorialis temel erant
effectuata, & effectus earum duraverat anno hic autem
non poterat dari effectuatio, quia Capitulum tenebatur
de praestanda patientia, non solum de præterito, sed
etiam de futuro, & quod licet de præterito tempore ha-
buerit patientiam, tamen quod in futurum poterant
contradicere: sed non erat verum, quod suillent esse
futuram.

245 His convenit, quod de clausula (defendat inductum) posita in executorialibus latè dixerit Hieronym. Campanil. divers. iur. can. rubrica 11. c. 13. n. 28; ubi hinc inde refert Doctores diversimodè illam defendunt, nam quidam, quod facultas executoris anno durat, tuendi inductum in possessione apprehensa, alii, expirare statim aptea pacifica possessione, ne præjudicium fiat ordinaria jurisdictioni, alii verò aliud; tandem ipse firmat, & resolvit ex eodem Put. virtutem executorialium extinguit per anni lapsum, ubicumque semel fortita sunt effectum, & hujusmodi effectus integro anno perduravit, quia nihil verior etiam videtur, ad quem etiam

246 29. num. 2.

Quæ doctrina & ex eo etiam comprobatur, quia perfectæ nihil potest superaddi, l. 2. & ibi nota Bald. de vin. libert. Bald. in l. unic. §. bis in a. num. 3. C. de caduc tollen. Neg. con. §/1. n. 29, sicut plenum dicitur, cui nihil addi potest, cuicunque nihil defit, l. Jul. 1. a. §. fin. re vivimus, l. huius, §. ades. de leg. t. Tiraq. de retractu conv. gl. 1. unic. n. 40.

Hinc est, ut nihil videatur soluisse, qui totum non solvit, l. bases, §. in illa, ff. famili. hercif. nec videatur edisse, qui totum non edidit, l. si defens. ff. de interrogacione, l. ex clausula, ff. de iud. solvi. Spec. 2. part. it. de inf.

²⁴⁷ secundum subiectam materiam nostra resolutio reducenda est.
Sed hanc nostram revolutionem censeo dupliciter esse limitandam. Primo, quando fumus in causis habentibus tractum successivum, quibus haec semel exequuta sit sententia, si iterum res ex intervallo reincident in potestatem condemnati, iterum peti poterit executio sententiae, ut loquuntur in sententia lata in materia ter- iorum, ut si enim noscitur corpus limibut, & postea edit. §. dictio de impugn. n. 6.

670 De Regia protect. vi oppress. appell.

257 Et de repositione rei, vel causa in pristinum statum, & quomodo satisfactum dicatur sententiae repositionis excessus, & ceterorum attentatorum: tam circa rem, quam circa causam, vide multa elegantissima per Lanc. Rob. de atten. 3. p. cap. 29. pér tot. & pricipue à n. 73. & eadem 3. p. c. 31. n. 14. ad quam te remitto libenter.

258 Ultimò circa hanc repositionis materiam queri potest: an revocata executione, cuius contemplatione quis possidet, qui pati debet repositionem, posse rem illam ex alio capite, aut alio iure aut ex alia causa, retinere eandem. Et quod non possit, sed possit ille, quem illi iudex debet teneat refutare, est Bald. doctrina in L. pen. in l. Cod. de pignoratitia actio. ubi dicit, quod mulier missa in possessionem ventris nomine, non poterit intervertre possessionem alio respectu, & idem Bald. in authentica ei qui jur. col. 1. versic. sed tunc queror, n. 26. C. 259 de bonis auctor. jud. possit. asserens, quod missus in possessionem ex primo decreto, comparente debito, & offertare flare iuri & fatidare de expensis, & facere ea, ob quorum defectum facta est missio, non poterit retinere possessionem praetextu hypothecae conventionalis, quia non est eo nomine missus, sed missio est limitata, & sic recedere debet e possessione, cum cesset causa missione, quem Bal. refert Mieres à Pelaez in tr. de major. 3. p. q. fin. que est 14. n. 2.

260 Sed pro contraria parte urget alia ejusdem Cald. doctrina in l. fundus qui Lucii Titii, ff. de rei vindicatio, ubi dicit, quod si tenuta fuit mihi data in ordinato processu, à nullo poterit retinere, donec solvatur verum debitum, quod dicit perperuè esse notandum Crema sing. 52. tenuta fuit mibi data: latius per Dec. conf. 449. n. 22. Thoma Gramma, dec. 52. magnif. Domina Marga. n. 5. pag. 234. Anton. de Fano, in tractatu de pignor. part. 5. memb. 4. n. 4. fol. mibi 143. ubi post Bar. in l. peteni, ff. de pignoratitia ad. tractat, an res data aliqui nulliter pro debito, possit pro vero debito retinere, & hanc partem videtur sequi Mier. ubi proxime, n. 3. in antiqu. impresso. ubi dicit, esse notabilis ad appellantes, & dantes querelas contra executores sententiarum, vel instrumentorum guarentigiatorum, qua ex aliquibus defectibus nulla judicantur.

261 Et ultra praefatos Doctores hanc etiam opinionem reperio tenere Roll. à Valle conf. 5. n. 7. per 2. videndum etiam n. pen. & fin. per sundem Bald. in l. qui Titii, notab. 1. C de rescind. vend. dicentem, quod ubi tenuta minus legitimè data reperitur, si res illa propter debitum alia hypotheca comperitur, data creditori retinetur, allegat ad idem Crema sing. 94. Bertachin. in tr. de Episc. 3. pr.

n. 66. & Negul. de pignorib. in 2. memb. 2. p. nu. 20. Curt. jun. consil. fin.

His rectè convenit, quod dicit Marec. variar. resol. 262 lib. c. 6. num. 11. & seqq. quod quamvis relaxatum mandatum pro maiori summa, & majori quantitate, non solum in excessu, sed etiam in totum sit nullum, & revocabundum, secundum quæ nos latius suprà hoc cap. tamen si tempore relaxati mandati obtinens decretum, erat verè creditor in æquili, seu majori quantitate, quam esset illa in qua fuit excessum, tunc suffinetur mandatum propter compensationem, quæ tamen licet ante non fuerit opposita, ipso tamen iure inducitur ad evitandam pœnam (poli), & nullitatissim mandati. Hancque sententiam passim sequutam fuisse à Rota, etiam non obstante iuramento, ut in una Beneventana devolutio- nis 14. Junii 1585. coram Card. Pamphilo, testatur ipse Marec. ubi proxime n. 12. quam aliquibus rationibus ipse comprobat, ibi usque ad fin. d. c. 9.

Faci insuper, quod possessor condemnatus ad rei 263 restituitionem, potest executionem impeditre ob facta melioramenta, donec sibi integraliter solvantur, & sic ex alio jure potest retinere, quam quo lis principaliter tractatur, de quo nos latius suprà hac 4. p. cap. 13. ante fin. vers. deinde quoniam condemnato, &c. à n. 59. ubi plurimos citavimus; sed in re hac adhuc dubius sum, quæ omnia dicta hactenus tu considerare poteris.

Ultimò & pro complemento obiter animadvertemus 264 dum est, eundemmet executorum, qui accedit, & atten- taverit inter exequendum, posse & ipsiū idem gravamen & excessum reponere proprio imperio de facto, quem admodum & illud de facto attentavit, & excessit, prout & nos latissime suprà diximus 1. p. cap. 3. per tot. & etiam 1. p. c. 5. & ibi passim. Ultra quæ expendo text. expressum in c. qualiter el. 1. de acc. ibi legatis generalibus ad inquirendum modum exceedentibus, ita responderet Summus Pontifex ibi, nec inde nascuntur injuria, unde iura nascuntur, idèque mandamus, quatenus ad conscientia vestra judicium recurrentes, si contra prescriptum ordinem, tanquam homines excessifis, non pudeat vos errorum vestrum corrigerre, qui possunt effici, ut aliorum corrigit errorum, &c. ubi gl. verb. observari, & DD. communiter. Sed dum aliorum excessus reprehemi curamus, nostros amplius ne manifestemus, illis ianimponamus finem, ad laudem puræ & immaculatae Matris semper Dei V. Mariae, sub cuius protectione opuscula hæc confeccimus, ac B. Barnabæ Apoll. cuius Vesperas hodie celebrat sancta Mater Ecclesia, cuius correctioni totum hoc opus nostrum submittimus.

F I N I S.

INDEX

INDEX COPIOSISSIMUS

Rerum, & Verborum, quæ in hoc Volumine continentur.

P. paginam denotat: N. numerum marginalem.

A

Abbas.

ABBATES & Praelati in suis Religiosos quorum sunt judges Ordinarii, jurisdictionem ordinariam habent, & de eorum causis cognoscunt, pag. 86. numero 11.

Abbas sibi contrarius arguitur, p. 160. n. 29.

Abbes in sua Ecclesiæ non præcedunt capitulum Cathedrale, pag. 243. n. 68.

Abbatia.

Abbatia, Prioratus, & aliorum Regularium præfectura virorum sunt confitorialia beneficia, pag. 433. num. 251.

Abdicare.

Abdicare à se qui tenet aliquod jus, si monitus abdicare nolit, habetur pro abdicante, & proceditur ac si abdicasset, p. 539. n. 8.

Absentia.

Licentiam Absentie, ab ordinario negante appellationi emisse, an sit deferendum, p. 308. n. 27.

Beneficiatus Abesse an possit pendente appellatione a denegata licentia, p. 308. n. 28.

Licentiam Absentie non sufficit petere, sed & obtinere, p. 308. n. 29.

Absolutio. Absolvere. Absolitus.

Absolutio generalis non suffragatur violatoribus Ecclesiastice libertatis, p. 280. n. 41.

Inspectionem processus non suspendi ob denegatam Absolutionem, verius defenditur: & an cogi possit præcie Ecclesiasticus adimplere rogatum absolutionis, p. 64. n. 155.

Absolutio excommunicati nec consequenter, nec antecedenter est necessaria, ad tollendam violentiam, nec in aliquo est impedimentum ejus negatio, p. 65. num. 262.

Absolutio quando data dicatur cum effectu, & an per procuratorem, aut literas sufficiat, & an censuræ altera quam per absolutionem tolli possint, p. 78. num. 44.

Absolutio ad reincidentian ad tempus potest dari, ibid.

num. 45.

Absolutus ad reincidentiam virtute provisionis, de ruego, per sexaginta dies, si intra illos decretum violentiae detur, an illis transactis absolutione egat, p. 78. n. 46.

Absolutus ad reincidentiam per sexaginta dies si violentiam adesse ob non delatam appellationem declaratur intra illud tempus, nova absolutione indiget, ibid. n. 247.

Absolutus per sexaginta dies virtute querela laicorum, an si vim fieri intra illos sit decretum, termino tranfacto indiget nova absolutione, ibid. n. 49.

Absolutus per tempus ad reincidentiam si intra illud solvere non potuit, an eo transacto incidat in censura, ibid. n. 50.

Absolutio & relaxatio ob cautelam potest fieri in omnibus sententiis censuris, p. 196. n. 52.

Absolutio censuram non suspenderit per appellationem, pag. 197 & p. 198. n. 67.

Per Absolutionem ab excommunicatione magis confutatur adversario, quia praestatur ei cautio, pag. 198. num. 68.

Absolutorum & excommunicatione pari passu ambulant, p. 198. n. 69. & 70.

Naturale est quicquid eo modo dissolviatur, quo colligatum est, ibid. n. 71.

Absolutio ab excommunicatione, qua consequentur alienigenæ animæ ad bellum spirituale, non suspenderit per appellationem, p. 200. n. 10.

Absolutio a suspensione, & interdicto per appellationem non suspenderit, sicut nec ab excommunicatione, ibid. n. 202.

Absolutio praefita cautio non est differenda per appellationem, ibid. n. 103. & 104.

Absolvere ad cautelam quando possit judex appellationis, ibid. n. 106.

Absolvere ad cautelam an possit delegatus, & quando præfanda sita absolutio cum cautione iolla sit stando juri & de aliis, & ibid. n. 107.

Absolvere superior an possit viuis actis, p. 201. n. 109. & num. 110.

Absolvere potest judex ad quem, data contumacia transportandi ad se acta, ibid. n. 111.

Absolutionem ab excommunicatione alteri potest committere judex Ecclesiasticus, ibidem, numero 117.

Absolutio ab excommunicatione delegata non subdelegatur, ibid. n. 118.

Ad Absolutionem appellantis non debet procedere superior, nisi viuis actis, p. 251. n. 38.

Absolutorum,